

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Praha – Dejvice, Zikova 1903/4, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.9.2014, č.j. ÚOHS-R304,309/2013/VZ-19278/2014/321/OHo,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.9.2014, č.j. ÚOHS-R304,309/2013/VZ-19278/2014/321/OHo, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** žalobci nahradit náklady řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.9.2014, č.j. ÚOHS-R304,309/2013/VZ-

19278/2014/321/OHo, kterým byl zamítnut mimo jiné i rozklad žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2013, č.j. ÚOHS-S6/2013/VZ-17199/2013/521/DRA, v jeho výrokových částech I., II. a IV.

I. Podstata věci

Žalobce coby zadavatel zadával v podlimitním zadávacím řízení veřejnou zakázku „*Projektový management – vzdělávání akademiků*“. Žalovaný vedl správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k návrhu solit project, s.r.o. a v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce coby zadavatel nedodržel postup stanovený v § 60 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), tím, že nevyločil z účasti v zadávacím řízení vybraného uchazeče Conseptica s.r.o., který neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. e) ZVZ, když nepředložil platný certifikát projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení u určené osoby (lektorky) odpovědné za poskytování příslušných služeb, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy (výroková část I. prvostupňového rozhodnutí). Výrokovou částí II. prvostupňového rozhodnutí pak žalovaný zrušil posouzení kvalifikace později vybraného uchazeče (Conseptica s.r.o.), hodnocení nabídek a rozhodnutí žalobce o výběru nejvhodnější nabídky, výrokovou částí III. prvostupňového rozhodnutí žalovaný zamítl návrh navrhovatele v části směřující proti zadávacím podmínkám a výrokovou částí IV. prvostupňového rozhodnutí uložil žalobci uhradit náklady řízení.

Závěr žalovaného byl vystavěn na argumentaci, podle níž ve zjednodušeném podlimitním řízení je dodavatel podle § 52 odst. 1 ZVZ povinen prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek, která v nyní posuzované věci uplynula dne 25.10.2012. Později vybraný uchazeč (Conseptica s.r.o.) byl povinen v této lhůtě předložit příslušný certifikát prokazující, že osoby odpovědné za poskytování příslušných služeb dosáhly požadované odborné kvalifikace. Vzhledem k tomu, že tento později vybraný uchazeč prokázal splnění technického kvalifikačního požadavku osobou odpovědnou za poskytování služeb až ke dni 22.1.2013, kdy příslušná lektorka dokončila akreditační proces, je zřejmé, že daný požadavek nesplnil ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ, tj. ve lhůtě pro podání nabídek. Proto podle žalovaného později vybraný uchazeč (Conseptica s.r.o.) nesplnil technický kvalifikační předpoklad tak, jak byl požadován žalobcem, a ten byl povinen jej již ve fázi posuzování splnění kvalifikace vyloučit z další účasti v zadávacím řízení.

V rozkladu proti tomuto rozhodnutí žalobce tvrdil, že později vybraný uchazeč splnil technický kvalifikační předpoklad spočívající v předložení platného certifikátu projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení osobou odpovědnou za poskytování příslušných služeb, jak byl vymezen ve výzvě k podání nabídky. Dále

žalobce v rozkladu namítal, že akreditace trenéra kurzu nebyla součástí technických kvalifikačních předpokladů a s odkazem na § 56 odst. 2 písm. e) ZVZ ji ani nebylo možno v rámci technických kvalifikačních předpokladů požadovat; žalobce tedy v rámci požadavků na prokázání kvalifikace požadoval pouze osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, který byl později vybraným uchazečem (Conseptica s.r.o.) řádně předložen; ten tedy kvalifikaci, jak žalobce požadoval, splnil.

V napadeném rozhodnutí se pak předseda žalovaného s tímto závěrem promítajícím se ve výrokové části I. prvostupňového rozhodnutí a na něj navazujících výrokových částech II. a IV. prvostupňového rozhodnutí ztotožnil. Jeho závěry nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce argumentuje v tom směru, že v souladu s § 50 odst. 1 ZVZ ve výzvě k podání nabídky požadoval prokázat mimo jiné splnění technického kvalifikačního předpokladu – doložení platného certifikátu projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení, jehož držitelem měla být osoba nebo osoby odpovědné za poskytování příslušných služeb (bod 4.1.3.3. výzvy k podání nabídky); tento požadavek později vybraný uchazeč splnil. Žalobce sice požadoval, aby jím poptávaný kurz byl zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací, nešlo však o požadavek na prokázání splnění kvalifikace, nýbrž o podmínku realizace veřejné zakázky (bod 2. zadávací dokumentace). Kvalifikace později vybraným uchazečem (Conseptica s.r.o.) tedy splněna byla a žalobce jej z další účasti v zadávacím řízení nemohl vyloučit (a správně jej tedy nevyloučil).

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a domáhá se zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný odkazuje na obsah prvostupňového i napadeného rozhodnutí a své právní závěry obhajuje. Žalobní argumentace podle žalovaného zpochybňuje pouze podpůrnou argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí. Žalobce v rámci požadavků na kvalifikaci požadoval předložení osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci osoby nebo osob odpovědných za poskytování příslušných služeb a kurz přitom musel být zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací. Tyto podmínky spolu úzce souvisí a technický kvalifikační předpoklad, kterým by toto nebylo reflektováno, by podle žalovaného zcela ztratil jakýkoli význam.

Žalovaný tedy žalobu pokládá za nedůvodnou. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem a navrhuje žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 68, § 70 s.ř.s.). Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Podstatou sporu mezi žalobcem a žalovaným, zjednodušeně řečeno, je otázka, zda požadavek, aby žalobcem poptávaný kurz byl zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací, byl požadavkem na prokázání splnění kvalifikace nebo požadavkem na plnění veřejné zakázky. Žalobce jej pokládá za požadavek na plnění veřejné zakázky, jehož splnění nemohl posuzovat v době posuzování splnění kvalifikace, žalovaný je naopak toho názoru, že tento požadavek souvisí s požadavkem na předložení osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci osoby nebo osob odpovědných za poskytování příslušných služeb, a tedy se o požadavek na prokázání splnění kvalifikace jednalo; nebyl-li splněn ve lhůtě pro podání nabídek, v níž bylo třeba splnění kvalifikace prokázat, důsledkem mělo být podle žalovaného vyloučení uchazeče Conseptica s.r.o. Předmětem přezkumu je závěr žalovaného, že žalobce pochybil tím, že tohoto uchazeče pro nesplnění kvalifikace podle § 60 odst. 1 ZVZ nevyloučil.

Zadávací řízení bylo zahájeno v říjnu 2012 (na profilu zadavatele byla výzva k podání nabídky uveřejněna dne 9.10.2012, tato výzva je datována dne 5.10.2012, a tedy k odeslání výzvy, kterým se zadávací řízení podle § 26 odst. 1 písm. b/ a § 26 odst. 3 písm. b/ ZVZ zahajuje, muselo dojít mezi 5.10.2012 a 9.10.2012); na věc se tedy použije ZVZ ve znění zákona č. 167/2012 Sb. Podstatná je přitom novelizace ZVZ zákonem č. 55/2012 Sb. s účinností od 1.4.2012.

Podle § 12 odst. 3 ZVZ veřejnou zakázkou malého rozsahu se rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby 1 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 3 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty. Podle § 26 odst. 5 věty druhé ZVZ zahájí-li veřejný zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu (§ 12 odst. 3 ZVZ) postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

V nyní posuzované věci tedy žalobce, přestože se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu (její předpokládaná hodnota činila 798 000 Kč bez daně z přidané hodnoty, podřazení pod veřejnou zakázku malého rozsahu odpovídají i nabídkové ceny obsažené v obou podaných nabídkách, tj. 697 000 Kč a 520 000 Kč bez daně z přidané hodnoty), zahájil její zadávání postupem pro zadávání podlimitní veřejné zakázky a zvolil k tomu zjednodušené podlimitní řízení. To žalobce učinit mohl – a

v takovém případě muselo proběhnout zadávací řízení podle pravidel zjednodušeného podlimitního řízení (§ 26 odst. 5 věta druhá ZVZ, § 38 ZVZ).

Podle § 52 odst. 1 věty první ZVZ ve zjednodušeném podlimitním řízení je dodavatel povinen prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek. Podle § 62 odst. 3 ZVZ ve zjednodušeném podlimitním řízení se splnění kvalifikačních předpokladů prokazuje předložením čestného prohlášení, z jehož obsahu bude zřejmé, že dodavatel kvalifikační předpoklady požadované zadavatelem splňuje (nepoužije se přitom § 62 odst. 2 ZVZ). Uchazeč, se kterým má být uzavřena smlouva podle § 82 ZVZ, je povinen před jejím uzavřením předložit zadavateli originály nebo úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění kvalifikace. Nesplnění této povinnosti se považuje za neposkytnutí součinnosti k uzavření smlouvy ve smyslu ustanovení § 82 odst. 4 ZVZ.

Z výzvy k podání nabídky ze dne 5.10.2012 plyne, že žalobce požadoval prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů mimo jiné osvědčením o vzdělání o odborné kvalifikaci osoby nebo osob odpovědných za poskytování příslušných služeb (lektora/lektorů) v rozsahu, z něhož bude zřejmé splnění stanovené minimální úrovně tohoto kvalifikačního předpokladu, při současném předložení jmenného seznamu lektora či lektorů, kteří budou požadované služby zajišťovat (bod 4.1.3.2.b/ výzvy). Stanovení minimální úrovně tohoto kvalifikačního předpokladu plyne z bodu 4.1.3.3.b) výzvy, podle něhož z informací a dokladů předložených dodavatelem musí být nade vší pochybnost (mimo jiné) zřejmé, že osoba nebo osoby odpovědné za poskytování příslušných služeb (lektor/lektori, kteří budou požadované služby zajišťovat) dosáhly mimo jiné platného certifikátu projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení. Podle bodu 4.2. výzvy při prokazování splnění kvalifikace postupují uchazeči „v souladu s příslušnými ustanoveními ZVZ“.

Ze zadávací dokumentace (bod 2.) plyne, že žalobce (zadavatel) „na realizaci veřejné zakázky klade další následující požadavky“, mezi nimi i požadavky, podle nichž „kurz musí být mezinárodně akreditovaným kurzem projektového řízení“ a „kurz musí být zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací“.

Lhůta pro podání nabídek uplynula dne 25.10.2012 v 15,00 hodin (bod 3. výzvy). Před jejím uplynutím (dne 17.10.2012) obdržel žalobce žádost později vybraného uchazeče (Conceptica s.r.o.) o dodatečné informace k veřejné zakázce, jejímž předmětem bylo upřesnění požadavků zadavatele uvedených v zadávací dokumentaci, a to konkrétně upřesnění následujících dvou bodů: „kurz musí být mezinárodně akreditovaným kurzem projektového řízení“ a „kurz musí být zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací“. K této žádosti poskytl žalobce dodatečnou informaci k zadávacím podmínkám (č. 1), v níž uvedl, že „kurz musí být akreditován u certifikačního orgánu, realizujícího kurzy projektového řízení s možností získat po jeho absolvování certifikát v projektovém řízení s platností i mimo území ČR.

Kurz musí vést trenér/lektor s oprávněním vést požadovaný typ kurzu projektového managementu, specifikovaného v odpovědi...“.

Z protokolu o prvním jednání komise pro otevírání obálek s nabídkami ze dne 25.10.2012 vyplývá, že nabídku podali dva uchazeči – později vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) a solit project, s.r.o. Z protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 25.10.2012 vyplývá, že solit project, s.r.o. splnění kvalifikace prokázal jednotlivými doklady, v případě později vybraného uchazeče byly hodnotící komisí posuzující splnění kvalifikace shledány nejasnosti u seznamu realizovaných zakázek při prokazování technických kvalifikačních předpokladů podle bodu 4.1.3.3.b) výzvy, žalobce jej proto žádostí o doplnění dokladů ze dne 30.10.2012 vyzval k doplnění dokladů k prokázání kvalifikačních předpokladů, přičemž požadoval doložení zkušeností „s projektovým řízením nebo projektovým dohledem v posledních 3 letech alespoň u 3 projektů s minimálním objemem služeb projektového řízení 500 000 Kč bez DPH“, s tím, že jeho nabídka obsahuje přehled projektů, na kterých se lektorka podílela, ale konkrétní hodnota není u zakázek uvedena. Na to reagoval později vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) dne 31.10.2012, následovala žalobcova žádost o vysvětlení nabídky později vybraného uchazeče (Conceptica s.r.o.) ze dne 7.11.2012, v níž se uvádí, že hodnotící komisi není z předložených certifikátů zřejmé, zda osoba (lektorka) odpovědná za poskytování příslušných služeb splňuje požadavek zadavatele, aby byl kurz zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací. Na to reagoval později vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) dne 12.11.2012 sdělením, podle něhož „trenérka ... splňuje všechny náležitosti a je plně oprávněna na českém trhu při současné účasti authorized PRINCE2 Lead Trainer poskytovat trénink v oblasti PRINCE2® Foundation a Practitioner“, a předložením dopisu od Elzas Consultancy Organization ze dne 8.11.2012 s překladem do českého jazyka, v němž bylo uvedeno, že „... je členkou programu Train-the-Trainer, aby se stala oficiální akreditovanou školitelkou APMG PRINCE2®. ... začala tento program 7. března 2012 a v současné době je ve finální fázi její přípravy pro oficiální jmenování školitelkou APMG. To znamená, že podle předpisů APMG má ... plné právo poskytovat školení Prince2 Foundation a projít praxí školení pod dozorem akreditovaného školitele PRINCE2® ... Očekáváme, že ... bude akreditována jako školitelka PRINCE2® do konce tohoto roku 2012.“. Vyjádření ohledně zajištění kurzu akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací však i v tuto chvíli pokládal žalobce za nedostatečné, a proto přizval později vybraného uchazeče (Conceptica s.r.o.) na další jednání hodnotící komise dne 22.11.2012 za účelem vysvětlení předloženého zdůvodnění. Jak vyplývá ze zápisu o vysvětlení nabídky ze dne 22.11.2012, později vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) předložil vysvětlení, podle něhož „lektorka je do doby získání certifikátu pod odborným dozorem autorizovaného certifikovaného vedoucího školitele, který je po dobu školení přítomen“. Na to navazoval závěr hodnotící komise, že nabídka později vybraného uchazeče (Conceptica s.r.o.) „byla posouzena jako souladná se ZVZ a zadávacími podmínkami a může tedy být hodnocena“. Tomu také odpovídalo hodnocení. O výběru nejvhodnější nabídky bylo rozhodnuto dne 26.11.2012.

V průběhu správního řízení před žalovaným (dne 25.1.2013) ve svém vyjádření k návrhu na zahájení správního řízení žalobce předložil vyjádření vybraného uchazeče (Conceptica s.r.o.), podle něhož lektorka ukončila akreditační proces dne 22.1.2013 a stala se tak akreditovaným trenérem pro certifikační kurzy PRINCE2®.

Žalovaný na věc nahlížel (především v bodech 44. – 46. prvostupňového rozhodnutí) tak, že certifikát prokazující, že osoby odpovědné za poskytování příslušných služeb dosáhly požadované odborné kvalifikace, měli uchazeči předložit ve lhůtě pro podání nabídek coby součást prokazování splnění kvalifikace a jelikož vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) tak učinil až dne 22.1.2013, kdy podle vyjádření žalobce příslušná lektorka dokončila akreditační proces, je zřejmé, že daný požadavek nebyl v uvedené lhůtě splněn. Podle žalovaného ačkoli byla lektorka členkou programu, na základě kterého měla požadovaný certifikát získat, v době posuzování nabídek nemohlo být žalobci známo, zda tento certifikát skutečně obdrží či nikoli a zda tedy bude vybraný uchazeč schopen plnit předmět veřejné zakázky v požadované lhůtě a kvalitě. Později vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) tedy nesplnil technický kvalifikační předpoklad, neboť uvedený certifikát nedoložil. Žalobce měl podle žalovaného možnost po později vybraném uchazeči požadovat, aby písemně objasnil předložené informace a doklady prokazující splnění kvalifikace v souladu s § 59 odst. 4 ZVZ. Skutečnosti rozhodné pro splnění kvalifikace musejí podle žalovaného nastat ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ, tedy ve zjednodušeném podlimitním řízení ve lhůtě pro podání nabídek. Žalobce byl tedy podle žalovaného povinen vybraného uchazeče v souladu se ZVZ z další účasti v zadávacím řízení vyloučit podle § 60 odst. 1 ZVZ. Napadené rozhodnutí se pak s těmito závěry ztotožnilo.

S názorem žalovaného zdejší soud nesouhlasí. Zadával-li žalobce veřejnou zakázku jako zakázku podlimitní v zadávacím řízení (aniž by podle § 18 odst. 5 ZVZ musel) a zvolil-li zjednodušené podlimitní řízení (že se o tento druh řízení jednalo, to nikdo v průběhu správního řízení ani nyní v řízení před soudem nezpochyboval, nadto je to jasně patrné ze všech jednotlivých úkonů žalobce), pak se na tento postup podle § 26 odst. 5 ZVZ vztahovala pravidla, jež ZVZ stanoví pro zjednodušené podlimitní řízení.

Žalovaný v napadeném i jemu předcházejícím prvostupňovém rozhodnutí sice správně akcentuje pravidlo, podle něhož ve zjednodušeném podlimitním řízení je dodavatel povinen prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek (§ 52 odst. 1 věta první ZVZ), přehlíží však, že ve zjednodušeném podlimitním řízení se splnění kvalifikačních předpokladů prokazuje předložením čestného prohlášení (§ 62 odst. 3 ZVZ), a to ve vztahu k veškeré požadované kvalifikaci. Dovozuje-li žalovaný, že později vybraný uchazeč nedoložil ve lhůtě pro podání nabídek příslušné listiny podle požadavku žalobce, konkrétně platný certifikát projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení u určené osoby (lektorky) odpovědné za poskytování příslušných služeb, a tedy dovozuje-li žalovaný, že měl být pro „nesplnění kvalifikace v souladu

s požadavky žalobce“ podle § 60 odst. 1 ZVZ vyloučen, ponechává bez povšimnutí, že požadavek na předložení konkrétních listin, z nichž by splnění kvalifikace mělo plynout, a to ve lhůtě pro podání nabídek, namísto požadavku na předložení čestného prohlášení, žalobce uplatnil v rozporu s § 62 odst. 3 ZVZ a že veškeré listiny, jež prokázání kvalifikace osvědčovaly (z nichž by tedy skutečné prokázání kvalifikace vyplynulo), měly být předkládány žalobci až v rámci poskytování součinnosti podle § 82 odst. 4 ZVZ, tedy bezprostředně před uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem.

Podle § 51 odst. 2 ZVZ prokázání splnění kvalifikace podle požadavků veřejného zadavatele stanovených v souladu se ZVZ je předpokladem posouzení a hodnocení nabídky uchazeče v otevřeném řízení, hodnocení předběžné nabídky zájemce v dynamickém nákupním systému, vyzvání zájemce k podání nabídky v užším řízení či v jednacím řízení s uveřejněním, účasti zájemce v soutěžním dialogu a předpokladem uzavření smlouvy ve zjednodušeném podlimitním řízení.

Zatímco v jiných druzích zadávacího řízení, jak jsou uvedeny v § 21 odst. 1 ZVZ, se splnění kvalifikace ve lhůtě k prokázání jejího splnění prokazuje přímo doklady podle § 53 odst. 3 ZVZ (ve vztahu ke kvalifikačním předpokladům základním), § 54 ZVZ (ve vztahu ke kvalifikačním předpokladům profesním) a § 56 ZVZ (ve vztahu ke kvalifikačním předpokladům technickým), jak jejich předložení zadavatel požadoval, přitom posouzení kvalifikace podle těchto dokladů předchází hodnocení nabídek, v případě zjednodušeného podlimitního řízení se kvalifikace ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ prokazuje výlučně čestným prohlášením (jeho předložením bez dalšího), a teprve ten z uchazečů, se kterým má být ve zjednodušeném podlimitním řízení uzavřena smlouva, je povinen v rámci postupu podle § 82 odst. 4 ZVZ předložit originály nebo úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění kvalifikace. Smlouva na veřejnou zakázku v nyní posuzované věci v době rozhodování žalovaného ovšem ještě nebyla uzavřena – a tedy k uplatnění požadavku na součinnost, v rámci které by po hodnocení nabídek a po rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky mohlo být předložení listin teprve žalobcem požadováno, podle § 82 odst. 4 ZVZ ještě nedošlo a dojít ani nemohlo.

Pokud žalovaný vyšel z toho, že zmíněný požadavek žalobce byl požadavkem na prokázání kvalifikace, pak z průběhu zadávacího řízení je zjevné, že by jej žalobce uplatnil tak, jak by mohl odpovídat ZVZ ve znění před účinností zákona č. 55/2012 Sb. (před 1.4.2012), nikoli podle ZVZ ve znění aplikovatelném na zjednodušené podlimitní řízení zahájené v říjnu 2012 (tj. po účinnosti zákona č. 55/2012 Sb.). Žalovaný z něj ovšem bez dalšího jako z požadavku zákonného (jež je v souladu se ZVZ) vycházel a z jeho nesplnění dovodil povinnost žalobce jednoho z uchazečů podle § 60 odst. 1 ZVZ vyloučit.

Pokud tedy žalovaný na tento požadavek žalobce nahlížel jako na požadavek na prokázání kvalifikace, jenž je v souladu se ZVZ, pak právní názor žalovaného, na

němž je celé právní hodnocení založeno, a sice že i ve zjednodušeném podlimitním řízení je třeba ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ předložit přímo doklady, jimiž se splnění kvalifikace prokazuje (jak žalobce v nyní posuzované věci požadoval), je podle zdejšího soudu v rozporu s § 62 odst. 3 ZVZ. Tento právní názor je ostatně v rozporu i s uveřejněným výkladovým stanoviskem samotného žalovaného, podle něhož „...*Ustanovení § 52 odst. 1 ZVZ (dodavatel je povinen prokázat kvalifikaci ve zjednodušeném podlimitním řízení ve lhůtě pro podání nabídek) a § 59 odst. 4 ZVZ (zejména, že skutečnosti rozhodné pro splnění kvalifikace musejí nastat ve lhůtě podle § 52 ZVZ) se před uzavřením smlouvy nepoužijí, neboť tato ustanovení se vztahují na prokazování kvalifikace v nabídce/žádosti (v níž byla kvalifikace prokázána čestným prohlášením), nikoliv na součinnost při uzavření smlouvy. Podle § 62 odst. 3 se v rámci součinnosti k uzavření smlouvy před jejím uzavřením předkládají originály (úředně ověřené kopie) dokladů prokazujících splnění kvalifikace. Pro stáří dokladů k prokázání kvalifikace je možné aplikovat obecné ustanovení § 57 odst. 2 ZVZ, podle kterého doklady prokazující splnění základních kvalifikačních předpokladů a výpis z obchodního rejstříku nesmí být starší 90 dnů (ke dni podání nabídky/žádosti o účast/odeslání či předání předběžné nabídky – dle druhu zadávacího řízení), přičemž není vyloučeno, aby uchazeč předložil doklady „mladší/čerstvé“ a takové doklady se mohou vztahovat i k době po uplynutí lhůty pro podání nabídek...“* (<http://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/vykladova-stanoviska-a-metodiky.html>).

Třeba dodat, že § 62 odst. 3 ZVZ neponechává zadavatelům možnost volby mezi požadavkem na doložení listin přímo kvalifikaci prokazujících na straně jedné a požadavkem na předložení („pouhého“) čestného prohlášení a faktickým „odsunutím“ požadavku na předložení těchto listin až do doby bezprostředně před podpisem smlouvy na straně druhé; § 62 odst. 3 ZVZ kogentně stanoví, že v případě zjednodušeného podlimitního řízení se splnění kvalifikačních předpokladů (ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ) prokazuje čestným prohlášením.

Žalovaný měl tedy, hodlal-li na uvedený požadavek žalobce nahlížet jako na požadavek na prokázání kvalifikace, především vyhodnotit, zda ob stojí samotný postup žalobce při posuzování kvalifikace stanovený ve výzvě k podání nabídky. Jednak bylo třeba vyhodnotit, zda žalobce skutečně uplatnil požadavek na prokázání splnění kvalifikace listinami, z nichž by splnění kvalifikace mělo přímo plynout. Že tomu tak bylo, tomu nasvědčuje především formulace výzvy k podání nabídky v bodu 4., kde se rozlišuje mezi čestným prohlášením ve vztahu k základním kvalifikačním předpokladům podle § 53 odst. 1 písm. a) – k) ZVZ (bod 4.1.1. výzvy) a listinami ve vztahu ke zbylé kvalifikaci (body 4.1.2. a 4.1.3. výzvy), byť je to poněkud zamlženo textem bodu 4.2. výzvy, kde se odkazuje na postup „*v souladu s příslušnými ustanoveními ZVZ*“ (což by teoreticky vzato mohl být postup podle § 62 odst. 3 ZVZ). Že tomu tak bylo, tomu nasvědčuje i postup žalobce před podáním nabídek (při poskytování dodatečných informací) a především po podání nabídek plynoucí především z protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 25.10.2012, podle jehož obsahu

bylo posuzováno předložení konkrétních listin přímo kvalifikaci prokazujících, nikoli čestného prohlášení ohledně veškeré kvalifikace se závěrem ohledně nejasností při prokazování splnění technických kvalifikačních předpokladů ve vztahu k nabídce později vybraného uchazeče. Na to bylo třeba navázat posouzením, zda jde z pohledu žalobce o postup zákonný.

Přestože tato otázka nebyla v návrhu na zahájení správního řízení namítána, žalovaný ji musel při svých úvahách ohledně postupu žalobce při posuzování splnění kvalifikace zodpovědět jako otázku výchozí. Dovedil-li totiž žalovaný v rámci celkového hodnocení věci, že některý z uchazečů nesplnil žalobcův požadavek na prokázání splnění kvalifikace, a tedy že nabídka jednoho z uchazečů neměla být vůbec hodnocena, musel tento svůj celkový závěr opřít o dílčí závěr, že se jednalo o požadavek zákonný. Nejednalo-li by se o požadavek zákonný, nemohlo by pochybení žalobce spočívat v nevyhloučení z účasti v zadávacím řízení uchazeče, který neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. e) ZVZ nepředložením platného certifikátu projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení u určené osoby (lektorky) odpovědné za poskytování příslušných služeb, jak bylo žalobcem požadováno, nýbrž by pochybení žalobce mohlo spočívat buď v chybně nastavených pravidlech pro prokazování kvalifikace (obsažených ve výzvě k podání nabídky a v zadávací dokumentaci) anebo v jejich chybné aplikaci po podání nabídek (při jejich posuzování), v obojím případě v rozporu s § 62 odst. 3 ZVZ. Pokud by žalobce požadoval doložit splnění kvalifikace čestným prohlášením, jak § 62 odst. 3 ZVZ stanoví, veškeré listiny, a tedy i ta, jež podle žalovaného měla být doložena ve lhůtě po podání nabídek podle § 52 odst. 1 ZVZ, by měly být žalobci doloženy až před podpisem smlouvy postupem podle § 82 odst. 4 ZVZ, a tedy její nepředložení ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ by nemohlo být důvodem pro vyloučení podle § 60 odst. 1 ZVZ. Pak by také pochybení žalobce nemohlo spočívat v nevyhloučení z účasti v zadávacím řízení uchazeče, který neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. e) ZVZ nepředložením uvedeného certifikátu.

Už z právě uvedeného plyne, že žalovaný svůj závěr ohledně pochybení žalobce v zadávacím řízení vystavěl na nezákonné aplikaci ustanovení ZVZ ohledně způsobu prokazování splnění kvalifikace ve zjednodušeném podlimitním řízení. Nemůže tudíž obstát závěr, že kvalifikace v nyní posuzované věci (ve zjednodušeném podlimitním řízení) nebyla prokázána nepředložením uvedeného certifikátu, a tedy že jeho nepředložením ve lhůtě pro podání nabídek později vybraný uchazeč (Conceptica s.r.o.) nesplnil kvalifikaci, za což měl být z další účasti v zadávacím řízení vyloučen podle § 60 odst. 1 ZVZ. Aniž by se zdejší soud za této situace mohl vůbec zabývat otázkou, zda požadavek, aby žalobcem poptávaný kurz byl zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací, byl požadavkem na prokázání splnění kvalifikace (jak tvrdil žalovaný) nebo požadavkem na plnění veřejné zakázky (jak tvrdil žalobce), už právě uvedené vede k nutnosti napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78

odst. 1 s.ř.s. zrušit a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude zapotřebí zodpovědět shora uvedené klíčové otázky a teprve po jejich zodpovězení vyhodnotit postup žalobce na základě úvah zohledňujících způsob prokazování kvalifikace ve zjednodušeném podlimitním řízení podle § 62 odst. 3 ZVZ, jak jsou shora podány.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu plyne, že žalobci vznikly náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, proto žalobci jejich náhradu přiznal a žalovanému k zaplacení stanovil přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. ledna 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu